

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci

žalobce: **P. Ž.** narozen X
bytem X
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
se sídlem AK v Praze 4, Na Zlatnici 301/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2016, č. j. KUKHK
7897/DS/2016/Er

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2016, č. j. KUKHK-7897/DS/2016/Er, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,-Kč k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem AK v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Náchod dne 13. 7. 2015, č. j. 4637/15/DSH/VF zn.: KS 1116/2015 DSH/VF, jako opožděné. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, kterou v podstatě odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

2. Podle žalobce žalovaný posoudil podané odvolání jako opožděné nesprávně, když vycházel z toho, že lhůta pro podání odvolání začala běžet dne 23. 7. 2015 poté, co bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno žalobci. Žalobce se s tímto závěrem neztotožňuje, neboť byl v řízení zastoupen zástupcem - obecným zmocněncem Ing. M. J., a proto měl být běh odvolací lhůty vztahován ke dni, kdy bylo rozhodnutí ve věci doručeno právě jemu. Podle § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, totiž *„S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“*
3. Dne 16. 3. 2015 zaslal zástupce žalobce e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu podání označené jako „Odvolání Ž.“, které dne 19. 3. 2015 potvrdil dle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu. Součástí tohoto podání byla příloha, plná moc, na které absentoval podpis zmocnitele. Žalobce v té době totiž neměl možnost plnou moc naskenovat a zaslat ji zvolenému zástupci. Proto se domluvili, že žalobce dodá plnou moc následně správnímu orgánu osobně, což také učinil.
4. Dne 20. 3. 2015 se totiž osobně dostavil na podatelnu Městského úřadu Náchod, kde předal originál plné moci k tomuto správnímu řízení. Žalobce tím zhojil vadu spočívající v absenci podpisu zmocnitele na plné moci. Zástupce žalobce ani žalobce sám pak neměli důvod pochybovat o tom, že s Ing. M. J. správní orgán jedná a bude jednat jako se zástupcem žalobce, zvláště když právě jemu doručoval v průběhu řízení své písemnosti (výzvu k doplnění odvolání, předvolání k ústnímu jednání). Ostatně, pokud by správní orgán činil úkony vůči osobě (doručoval jí zmíněné písemnosti), kterou by nepovažoval za zástupce žalobce, jednal by zjevně zcela v rozporu se zákonem o ochraně osobních údajů, neboť by neoprávněně osobě zasílal dokumenty, ve kterých jsou uvedeny osobní údaje obviněného. Je však nemyslitelné, že by správní orgán jednal takto v rozporu se zákonem. Žalobce i jeho zástupce tedy byli v legitimním očekávání, že správní orgán prvního stupně plnou moc, kterou žalobce svému zástupci udělil, přijal, což bylo zřejmé i z postupu správního orgánu, když během řízení komunikoval se zástupcem žalobce. Proto byl žalobce v legitimním očekávání, že i rozhodnutí ve věci samé bude doručeno jeho zástupci, který se následně proti němu odvolá a bude jej nadále v řízení zastupovat. Když byla žalobci doručena upomínka k zaplacení pokuty, podal zástupce žalobce z právní opatrnosti odvolání proti neoznámenému rozhodnutí. To však žalovaný vyhodnotil jako opožděné, což žalobce napadá právě touto žalobou.
5. Spornou otázkou v tomto řízení tedy je, zda správní orgán pochybil, když meritorní rozhodnutí nedoručil zástupci žalobce, nýbrž jemu samotnému. Podle žalobce tímto správní orgán pochybil.
6. Žalovaný pak podané odvolání nesprávně vyhodnotil jako opožděné, ačkoliv bylo podáno včas, když zástupce žalobce postupoval dle ustanovení § 84 odst. 1 správního

řádu a podal odvolání do neoznámeného rozhodnutí bezprostředně poté, co se dozvěděl o zaslání upomínky žalobci. Tedy bezprostředně poté, co měl indicie svědčící o existenci meritorního rozhodnutí.

7. Žalobce uzavřel s tím, že jediná lhůta, která počala plynout po vydání prvoinstančního správního rozhodnutí, byla subjektivní 30denní lhůta k podání odvolání do neoznámeného rozhodnutí, a to dne 10. 1. 2016. Tehdy se totiž žalobce s určitou pravděpodobností dozvěděl o vydání rozhodnutí a řešení otázky, která byla předmětem řízení. Lhůta pro podání odvolání nemohla počít běžet doručením meritorního rozhodnutí samotnému žalobci, neboť ten byl v řízení zastoupen, což vyplývá ze skutečnosti, že správní orgán písemnosti v řízení, předcházející vydání rozhodnutí, doručoval právě zástupci žalobce. Zástupcem žalobce podané odvolání proto bylo podáno včas a oprávněnou osobou, neboť správní orgán během správního řízení jednal s Ing. Miloslavem Jarošem jako se zástupcem žalobce v tomto řízení.
8. Vzhledem k tomu žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě.

9. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 3. 6. 2016. Shrnl v něm žalobní námitky a odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí s tím, že se v něm věci podrobně zabýval. Zdůraznil, že:

„Ze spisového materiálu správního orgánu I. stupně vyplynulo, že elektronickou cestou bylo doručeno dne 16. 3. 2015 na podatelnu Městského úřadu Náchod podání označené, jako předmět: Odvolání Ž., jehož přílohou byla plná moc nepodepsaná zmocnitelem. Dne 20. 3. 2015 zaslal zmocněnec e-mailem odvolání ...předmět FW:Odvolání Ž. – toto podání bylo elektronicky podepsáno. V příloze byla zaslána plná moc opět bez podpisu zmocnitele. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 20. 3. 2015 vyzval zmocněnce k doplnění podání dle ust. § 37 správního řádu, doručeno dne 29. 3. 2015. Dne 30. 3. 2015 zmocněnec doplnil odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty. Podepsaná plná moc zmocnitelem nebyla správnímu orgánu doručena. Odvolání ve věci uložení pořádkové pokuty bylo žalovaným dne 28. 4. 2015 zamítnuto jako nepřípustné, neboť bylo podáno osobou neoprávněnou, doručeno žalobci dne 7. 5. 2015. Dne 8. 4. 2015 správní orgán I. stupně odeslal písemnost zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 6. 5. 2015. Vzhledem k tomu, že tuto písemnost odeslal v době, kdy správní orgán očekával, že bude provedeno doplnění podpisu zmocnitele na plné moci, zaslal tuto písemnost žalobci i jeho zmocněnci. Nové předvolání k ústnímu jednání na den 24. června 2015 zaslal správní orgán I. stupně již pouze žalobci, doručeno dne 26. 5. 2015. Ve stanovený termín proběhlo ústní jednání s dokazováním bez přítomnosti žalobce, který se k jednání nedostavil ani se řádně a včas neomluvil. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, které bylo doručováno pouze žalobci, doručeno dne 22. 7. 2015. Odvolání ve shora uvedené věci bylo doručeno správnímu orgánu zmocněncem /doloženo plnou mocí/ dne 12. 1. 2016.

Ze spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutí o přestupku bylo zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence a doručeno dne 22. 7. 2015. Od následujícího dne začala plynout 15ti denní lhůta k podání odvolání, která končila dnem 6. 8. 2015 /poslední den k podání

odvolání/ a dne 7. 8. 2015 rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu dne 12. 1. 2016.“

10. Vzhledem k tomu žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III.

Jednání před krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), a to bez nařízení jednání dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělil žalobce souhlas výslovně a žalovaný pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV.

Skutková zjištění a právní hodnocení věci krajským soudem

12. Žalovaný odůvodnil výrok napadeného rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobce do prvoinstančního správního rozhodnutí jako odvolání opožděného následovně.

„Odvolací orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání bylo podáno opožděně. Dle spisového materiálu bylo rozhodnutí o přestupku doručeno doporučeným dopisem odvolateli dne 22. 7. 2015. Rozhodnutí bylo doručováno pouze odvolateli a to z důvodu, že nebyla doložena podepsaná plná moc. Od následujícího dne začala plynout 15 ti denní lhůta k podání odvolání, která končila dnem 6. 8. 2015 /poslední den k podání odvolání/, dne 07.08.2015. 2015 rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci. Odvolání bylo doručeno elektronicky na podatelnu úřadu prostřednictvím zmocněnce /doložena podepsaná plná moc/ dne 12. 1. 2016, tedy opožděně a dále nebylo odvolání podepsáno zmocněncem odvolatele.

V odvolání doručené zmocněncem bylo konstatováno, že podává odvolání do neoznámeného rozhodnutí, namítá, že coby zástupci mu nebylo doručeno žádné rozhodnutí. Správní orgán přitom udělené zmocnění akceptoval, neboť mu doručil předvolání k ústnímu jednání.

K této námitce odvolací orgán uvádí, že dle spisového materiálu byla elektronickou cestou doručena dne 16. 3. 2015 na podatelnu Městského úřadu Náchod plná moc nepodepsaná zmocnitelem. Správní orgán písemností ze dne 20. 3. 2015 vyzval zmocněnce k doplnění podání dle ust. § 37 správního řádu, doručeno 29. 3. 2015, což do vydání rozhodnutí prvostupňového správního orgánu nebylo učiněno. Správní orgán zaslal předvolání k ústnímu jednání na den 6. 5. 2015 zmocněnci i odvolateli, ale nové předvolání k ústnímu jednání na den 24. června 2015 zaslal již pouze odvolateli, doručeno dne 26. 5. 2015. Ve stanovený termín proběhlo ústní jednání s dokazováním bez přítomnosti odvolatele a dne 13. 7. 2015 bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, doručeno dne 22. 7. 2015, pouze odvolateli. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu zmocněncem /doloženo plnou mocí/ dne 12. 1. 2016.“

13. Podstata věci spočívá v posouzení relevance úkonů provedených žalobcem vůči osobě Ing. M. J., směřujících k tomu, aby byl jeho zmocněncem v dané přestupkové věci, jakož

i vůči správnímu orgánu ze strany zmocnitele i zmocněnce. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že jmenovaný zmocněnec prvně vstoupil do děje popisované věci podáním odvolání proti Rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty žalobci ze dne 27. 2. 2015 (viz č. 1. 16 správního spisu). Toto podání bylo učiněno e-mailem bez zaručeného podpisu dne 16. 3. 2015. Jeho součástí byla i Plná moc, podle níž žalobce zmocnil Ing. M. J. ke svému zastupování ve věci sp. zn. KS1116/2015 DSH/VF (tato spisová značka je stejná jak pro rozhodnutí o pořádkové pokutě, k jejímuž uložení došlo ještě před zahájením přestupkového řízení, tak pro přestupkovou věc samotnou). Protože bylo toto Rozhodnutí o pořádkové pokutě doručováno jen žalobci, je zřejmé, že ten musel navázat s Ing. M.J. kontakt a požádat jej o to, aby jej v dané věci zastupoval. Jak jinak by se o věci dozvěděl, včetně její spisové značky a proč by jinak podával proti rozhodnutí o pořádkové pokutě odvolání.

14. Na to následuje ve správním spisu Výzva k odstranění nedostatků tohoto e-mailového podání ze dne 20. 3. 2015, v jehož záhlaví je uveden žalobce jako účastník řízení, a to v zastoupení Ing. M. J. Podstatná část této Výzvy je věnována nedostatkům odvolání, přičemž na závěr se v ní uvádí, toto: „*Dále na plné moci chybí podpis zmocnitele, proto prosím o doplnění Plné moci a zaslání nové Plné moci.*“ Tato **Výzva k odstranění nedostatků byla zaslána podle správního spisu pouze Ing. J. J., tedy nikoliv žalobci (zmocniteli)** a byla mu doručena dne 29. 3. 2015. Jmenovaný poté odstranil nedostatky podaného odvolání elektronickým podáním ze dne 30. 3. 2015, na vytýkané nedostatky plné moci v něm však nereagoval.
15. O tom, že správní orgán vzdor tomu považoval Ing. M. J. nadále za zmocněnce žalobce, svědčí rovněž obsah jeho listiny ze dne 30. 3. 2015, kterou předložil podané odvolání proti rozhodnutí o pořádkové pokutě žalovanému k rozhodnutí. Výslovně v něm totiž tuto skutečnost zmiňuje (viz č. 1. 25 správního spisu).
16. Následně správní orgán zahájil dne 8. 4. 2015 řízení o přestupku, spočívajícím v tom, že žalobce neměl při silniční kontrole výbavy motorového vozidla hlídkou Policie České republiky povinnou reflexní vestu. Rovněž na této listině je uveden Ing. M. J. stále jako zástupce – zmocněnec žalobce. Oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k jednání na den 6. 5. 2015 bylo doručeno jak žalobci, tak Ing. M. J. jako jeho zmocněnci. Dne 28. 4. 2015 rozhodl žalovaný o odvolání žalobce proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty jako o odvolání nepřipustném. Jeho nepřipustnost spatřoval žalovaný v tom, že bylo podáno osobou neoprávněnou, když výše zmiňovaná Plná moc nebyla podepsána zmocnitelem (viz rozhodnutí o odvolání na č. 1. 32 – 33 správního spisu). Na tomto místě třeba ovšem zároveň poznamenat, že **podle žalovaného (viz jeho vyjádření k žalobě) se žalobce (zmocnitel) dostavil dne 20. 3. 2015 osobně na podatelnu Městského úřadu Náchod, kde předal originál plné moci.** Ten sice není ve správním spisu týkající se této věci založen, netřeba však o této skutečnosti uvedené samotným žalovaným pochybovat, nehledě na to, že ji zmiňuje i sám žalobce (viz bod 6. žaloby). Ve světle uvedeného je však odůvodnění žalovaného, podle něhož bylo podáno odvolání proti rozhodnutí o pořádkové pokutě osobou neoprávněnou, zmatečné.
17. Na to následuje nové předvolání k ústnímu projednání přestupku na den 24. 6. 2015 (ze správního spisu není zřejmé, proč k jednání dne 6. května 2015 nedošlo), doručované již jen žalobci, nikoliv jeho zástupci – zmocněnci Ing. M. J.. Důvody, jež správní orgán vedly k tomuto obratu, nejsou z Předvolání patrné, zřejmě tak postupoval na základě rozhodnutí o odvolání proti pořádkové pokutě (viz výše). Dále je ve správním spisu

Protokol o ústním projednání dopravního přestupku ze dne 24. 6. 2015, jehož se žalobce ani jeho zástupce nezúčastnili a rozhodnutí správního orgánu ze dne 13. 7. 2015, č. j.: 4637/15/DSH/VF, jímž byla žalobci uložena za přestupek spočívající v absenci reflexní vesty v povinné výbavě motorového vozidla pokuta ve výši 1.500 Kč. Zároveň mu v něm byla uložena i povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Toto rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu bylo doručeno pouze žalobci, a protože proti němu nebylo podáno odvolání, nabylo v intencích přístupu správního orgánu k uvedené Plné moci a doložky na něm právní moci dne 7. 8. 2015.

18. Dne 11. 1. 2016 se obrátil Ing. M. J. jako zmocněnec žalobce, na správní orgán se žádostí o informaci ohledně upomínky k zaplacení částky 2.500,-Kč, respektive s dotazem, na základě jakého titulu je požadována k úhradě. Po jejím vyřízení správním orgánem dne 12. 1. 2016 podal žalobce prostřednictvím Ing. M. J. odvolání „do neoznámeného rozhodnutí“, o němž pak žalovaný rozhodl žalovaným rozhodnutím.
19. Jak je z obsahu žaloby zřejmé, žalobní námitky směřují proti nesprávnému doručení prvoinstančního správního rozhodnutí, když podle žalobního tvrzení bylo doručeno chybně žalobci, namísto toho, aby bylo doručeno jeho zmocněnci. V důsledku tohoto pochybení pak podle žaloby nemohlo nabýt prvoinstanční správní rozhodnutí právní moci a odvolání proti němu bylo podáno včas. Žaloba je důvodná.
20. Plná moc, o kterou v daném případě jde, se nachází ve správním spisu na celkem 3 místech, počínaje č. l. 18, a třeba dodat, že je obsahově stejná, pouze na č. l. 18 je nepodepsaná zmocnitelem. Všechna její vyhotovení jsou ze dne 9. 2. 2015 a vždy v ní zmocnitel P. Ž. (žalobce) zmocňuje Ing. M. J. (zmocněnce) k tomu, aby jej zastupoval ve věci vedené u prvoinstančního správního orgánu pod sp. zn. KS 1116/2015 DSH. Poprvé byla tato plná moc doručena správnímu orgánu dne 16. 3. 2015, ve formě její kopie (scan), z e-mailové adresy zmocněnce Ing. M. J., bez zaručeného elektronického podpisu. Z výše uvedeného plyne, že správní orgán disponoval kopií plné moci a že zmocněnec musel být s věcí žalobcem obeznámen, když v plné moci jsou uvedeny osobní údaje obou (datum narození, bydliště) a správná spisová značka věci, o kterou v přezkoumávané věci jde. Uvedené skutečnosti nasvědčují podle krajského soudu tomu, že vztah zmocnění mezi žalobcem a Ing. M. J. skutečně existoval.

Správní orgán s jmenovaným jako se zmocněncem také určitou dobu jednal, jak rozvedeno výše. A dlužno zdůraznit, že i bez ohledu na to, že Ing. M. J. nereagoval na jeho Výzvu k odstranění nedostatku plné moci, která mu byla zaslána jako zmocněnci žalobce. A to je třeba podtrhnout. Co pak bylo příčinou toho, že dnem 18. 5. 2015 (vyhotovení druhého předvolání k projednání přestupku) najednou přestal správní orgán přistupovat k Ing. M. J. jako ke zmocněnci žalobce, tedy začal posuzovat předmětnou plnou moc, jakoby jí žalobce zastoupen nebyl a následně v důsledku toho doručil rozhodnutí ve věci přímo jemu, o tom lze jen spekulovat. Tímto postupem ale došlo dle krajského soudu k porušení žalobcových práv jako účastníka řízení. Popsanou situaci lze totiž ztotožnit s tou, která je řešena v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 110/2015-42, v němž je mimo jiné uvedeno toto:

„Jak již Nejvyšší správní soud předestřel, může se stát, že správní orgán na základě konkrétních okolností považuje kopii plné moci za nedostatečnou k prokázání existence zmocnění. V takovém případě je na místě vyzvat zmocněnce k doložení originálu plné moci, tedy ke

kvalitativně vyššímu prokázání zmocnění, přičemž je vhodné, s ohledem na zákaz libovůle, v odůvodnění výzvy uvést důvody, proč se správní orgán nespokojil s prokázáním zmocnění předložením prosté kopie plné moci. Je-li pak zmocněncem originál plné moci předložen, pochybnosti správního orgánu jsou odstraněny a v řízení je možné pokračovat se zvoleným zmocněncem. Je-li však údajný zmocněnec nekontaktní, jako v nyní projednávané věci, pochybnosti správního orgánu přetrvávají a jediný, kdo je schopen je odstranit, je zmocnitel. V takovém případě je na místě vyzvat k prokázání existence zmocnění také zmocnitele (obviněného z přestupku), který může jako jediný potvrdit, nebo vyvrátit existenci zmocnění. Bez tohoto úkonu nelze ve věci bez dalšího jednat, neboť účastník řízení se nemusí vůbec o zpochybnění existence zmocnění a pasivně jím zvoleného zmocněnce dozvědět a může tak být zásadním způsobem dotčen na svých právech (obdobně viz rozsudek ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 - 37). Nejedná se tak o postup dle § 34 odst. 2 správního řádu [(s) výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci], neboť v tomto případě má správní orgán pochybnost o existenci zmocnění a musí postupovat tak, jakoby účastník řízení zastoupen nebyl. Poněvadž v nyní projednávané věci správní orgán vyzval k prokázání zmocnění předložením originálu plné moci pouze údajného zmocněnce, navíc bez uvedení jakýchkoli důvodů odůvodňujících jeho pochybnosti, odňal stěžovateli právo účastnit se řízení, neboť se zástupcem stěžovatele nejednal a jeho podání považoval za podání učiněná třetí osobou, nemající relevanci pro projednávanou věc. Stěžovatel se však domníval, že je v řízení zastoupen panem S.. Takový postup správního orgánu nelze akceptovat, navíc za situace, jsou-li ze spisu evidentní indicie, že údajný zmocněnec je o věci plně informován, a je tedy nanejvýš pravděpodobné, že jedná za účastníka řízení, a nikoliv sám za sebe. Již z chybného poučení v předvolání je zřejmé, že se správní orgán nesprávně domníval, že pro prokázání zmocnění je nutné předložení originálu plné moci a prostá kopie není dostačující. Vzhledem k tomu, že výzvu k jejímu doložení žádným způsobem neodůvodnil, nelze shledat na jeho straně jiné pochybnosti o existenci zmocnění. Až v rozhodnutí o odvolání žalovaný zdůvodnil, že správní orgán prvního stupně požadoval předložení originálu plné moci s ohledem na předchozí zkušenosti s panem S.. Takové tvrzení však nemá oporu ve spisu ani v postupu správního orgánu prvního stupně. Postup stěžovatelova zmocněnce v jiných řízeních navíc nemůže být důvodem pro ignoraci plné moci jemu řádně udělené stěžovatelem. Ačkoli krajský soud poukazoval na již zmiňovaný rozsudek zdejšího soudu č. j. 4 As 171/2014 – 26, citoval z něj pouze pasáž týkající se procesní taktiky stěžovatelova zmocněnce, příp. jeho nynějšího zástupce (advokáta) v různých přestupkových řízeních, kdy jejich cílem je pouze protahování těchto řízení a dosažení prekluze odpovědnosti za přestupek. Krajský soud však pominul, že i přes tuto taktiku byl předmětným rozsudkem zrušen rozsudek krajského soudu v tamější věci mj. proto, že nebyla akceptována kopie plné moci udělená zmocněnci. K otázce formy plné moci postačující k prokázání zastoupení Nejvyšší správní soud uzavírá, že kopie plné moci je zásadně dostatečná. Má-li pak o existenci zmocnění správní orgán důvodné pochybnosti, je na místě vyzvat (údajného) zmocněnce k doložení originálu plné moci. Za situace, že je tento zmocněnec nekontaktní, nelze bez dalšího pokračovat v řízení, ale je nutné vyzvat k prokázání existence zmocnění také zmocnitele, jenž je jediný s to udělení plné moci potvrdit nebo vyvrátit. V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud neshledal na straně správních orgánů takové důvody, které by měly jakkoli zpochybnit existenci zmocnění. Ani odkaz krajského soudu na rozsudek ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 – 36, nemůže na uvedeném závěru ničeho změnit. Krajský soud totiž uvedený rozsudek nesprávně interpretoval. V tomto rozsudku bylo sice uvedeno, že správní orgán postupoval správně,

pokud výzvu k odstranění vad doručoval zmocněnci, a ne zmocniteli. Nejvyšší správní soud však i v této věci odkázal také na již zmiňovanou judikaturu a uvedl, že k odstranění vad má být sice prvně vyzván zmocněnec, „když však zmocněnec nereaguje a s ohledem na okolnosti věci je zřejmé, že zastoupení je vysoce pravděpodobné, je na místě odstranit absenci doložení plné moci také prostřednictvím samotného účastníka řízení (zmocnitel).“ K této otázce tak Nejvyšší správní soud uzavírá, že na straně správního orgánu neshledal takové pochybnosti, které by mohly zpochybnit existenci zmocnění, a proto bylo na místě akceptovat scan plné moci jako dostatečný. Nebyl-li tento akceptován, a na výzvu k odstranění vad zmocněnec nereagoval, což ani nemohl, neb mu nebylo možné na elektronickou adresu doručit, měl správní orgán, vzhledem k vysoké pravděpodobnosti existence zmocnění, vyzvat k prokázání zmocnění zmocnitel.“

21. Z výše uvedeného je zřejmé, že jak prvoinstanční správní orgán, tak žalovaný posoudili otázku zastoupení žalobce Ing. M. J. nesprávně, když se spokojily s nečinností zmocněnce při odstraňování nedostatku plné moci a bez dalšího měli žalobce za nikým nezastoupeného. Se zmocnitelem v tomto směru vůbec nejednali, když Výzvu k odstranění nedostatku Plné moci ze dne 20. 3. 2015 mu nezaslali. Nemluvě o tom, že ten měl právě tohoto dne její nedostatek osobně odstranit podáním originálu plné moci u Městského úřadu Náchod, takže o nějakých nedostacích v tomto směru nemohlo být ani řeči (k tomu již výše). A to vše za situace, že existovaly jasné a zřetelné náznaky, že žalobce uvedeným zmocněncem zastoupen je. Správní orgány zúčastněné na řízení se tak dopustily závažných procesních pochybení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, respektive v případě žalovaného rozhodnutí se tak stalo zcela jednoznačně, když za daných podmínek nebylo možno hodnotit podané odvolání jako opožděné.
22. Vzhledem k tomu, že se jednalo o pochybení, které ovlivnilo zákonnost žalovaného rozhodnutí, bylo na místě je podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit a věc žalovanému vrátit v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení (viz výrok I.). V něm žalovaný odstraní vytýkané nedostatky, přičemž bude mít na paměti, že daný přestupek dosud nebyl v úrovni prvoinstančního správního orgánu se žalobcem, jeho zástupcem, dosud projednán. Bude přitom vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V.

Náklady řízení

23. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto má právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly v souvislosti s řízením před krajským soudem (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Jeho důvodně vynaložené náklady soudního řízení spočívají v náhradě soudního poplatku ve výši 3.000 Kč, odměně advokáta při zastupování za celkem dva úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 9 odst. 4 písm. d/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění) a v náhradě hotových výdajů 600,-Kč za celkem dva úkony po 300 Kč (viz § 13 odst. 3 cit. vyhlášky). Náklady řízení by tak činily 9.800 Kč. Protože zástupce žalobce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, byla k této částce podle § 57 odst. 2 s. ř. s. připočtena ještě výše této daně (21%) z odměny za zastupování a paušálních částek ve výši 1.428 Kč, takže celková náhrada nákladů řízení činí 11.228 Kč. Náklady řízení je žalovaný

povinen zaplatit podle výroku II. tohoto rozsudku zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. 2. 2018

JUDr. P. Kumprecht v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: R.V.